

03/02/2025

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο πόθος της αγάπης η ωραιότερη Υπαπαντή»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου Σταυρού στον Δήμο Λαμιέων ιερούργησε την Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2025 για την Δεσποτική και Θεομητορική Εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Σε κάθε Ακολουθία του Εσπερινού πριν από το τέλος της Ακολουθίας ακούμε τον ιερέα να εκφωνεί «Νῦνάπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐνείρηνη, ὅτι εἶδον ἰοφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἶς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ Ἰσραὴλ».

Ο δίκαιος Συμεών αναφωνεῖ αὐτὸν τον ὕμνο και εκφράζει την βεβαιότητα ὅτι ο πόθος μιας ολόκληρης ζωῆς, ο πόθος μιας ολόκληρης γενιάς, ο πόθος ενός ολόκληρου λαοῦ βρήκε το πλήρωμα του σ αὐτήν τη συνάντηση, σ αὐτή την Ὑπαπαντή, σ αὐτή την αγκαλιά. Ποιος ἦταν ο πόθος; Ποιο ἦταν αὐτό το σωτήριο, το οποίο εἶδε με τα μάτια του ο Δίκαιος Συμεών και θεωρούσε ὅτι πλέον μπορεί να φύγει αναπαυμένος, ευχαριστημένος, αὐτάρκης, πλήρης, ξεκούραστος ἀπὸ αὐτὸν τον κόσμο;

Το σωτήριο ἦταν το πρόσωπο του Χριστοῦ. Ἦταν ο ερχομὸς του Μεσσία και Λυτρωτοῦ. Αὐτό προσδοκούσε, αὐτό περίμενε, αὐτό ποθούσε, αὐτό λαχταρούσε. Αὐτό περίμενε και λαχταρούσε ἐπίσης και μία ἄλλη ὑπαρξη που μνημονεύεται ἀπὸ τον Ευαγγελιστὴ Λουκά στο σημερινὸ ανάγνωσμα της εορτῆς της Ὑπαπαντῆς, η Προφήτις Ἄννα, μία γυναίκα 84 ετῶν, η οποία σκίρτησε ἀπὸ χαρὰ μόλις εἶδε το παιδίον Ἰησοῦν στις αγκάλες του Δίκαιου Συμεών, η οποία βρισκόταν τα χρόνια της ζωῆς της ιδιαίτερα τα τελευταία ὅπως μας αναφέρει ο Ευαγγελιστὴς Λουκάς μέσα στο Ναὸ προσευχόμενη, νηστεύοντας και προσευχόμενη και ἐλπίζοντας ὅτι ἐρχεται η ὥρα που ἐρχεται στον κόσμο ο Λυτρωτὴς και Σωτῆρας του κόσμου και πανηγυρίζει και χαίρεται και ἀγάλλεται και η Ἄννα η Προφήτις και διαλαλεῖ το ευχάριστο γεγονός στα μήκη και στα πλάτη της κοινωνίας της τότε εποχῆς ἀλλὰ και στα μήκη και στα πλάτη ὅλου του κόσμου, ὅλων των εποχῶν.

Αὐτό το γεγονός ὅμως της Ὑπαπαντῆς, δεν μας παραπέμπει μόνο σε ιστορικά ἢ σε προσωπικά γεγονότα, ἀλλὰ κυρίως μας παραπέμπει στο μέλλον. Ἐρχεται ο Δίκαιος Συμεών να μας δείξει και να μας φανερώσει ὅτι ζούσε στη ζωή του με μία προσδοκία μίας συνάντησης, ὅτι ζούσε μέσα στη ζωή του περιμένοντας κάτι και αὐτό το κάτι ἦταν το περιεχόμενο της ζωῆς του, ἦταν το νόημα της ζωῆς του και μόλις το συνάντησε αὐτό το κάτι εἶχε την αρχοντιά και τη δύναμη να πει : «Τώρα πλέον εἶμαι πλήρης, τώρα πλέον εἶμαι γεμάτος, τώρα πλέον βρήκα αὐτό που ἔψαχνα. Τώρα πλέον δεν θέλω κάτι ἄλλο, τώρα πλέον μπορῶ γεμάτος, ολοκληρωμένος, ἐλεύθερος, πλήρης, ευτυχισμένος να ἀποχωρήσω ἀπὸ αὐτό τον μάταιο κόσμο».

Ἄρα το ἐρώτημα που θέτει η εορτὴ της Ὑπαπαντῆς του Κυρίου μας σε ὅλους, εἶναι να αναρωτηθούμε ποιο εἶναι το περιεχόμενο της δικῆς μας ζωῆς, με ποια προσδοκία ζούμε και εμεῖς στη ζωή μας, τι περιμένουμε, τι λαχταρούμε, τι ονειρευόμαστε, τι ζητάμε; Ποια εἶναι η προτεραιότητα της ζωῆς μας, ποιος εἶναι ο στόχος μας, ποιος εἶναι ο πῆχης τον οποίον ἔχουμε θέσει, ποια εἶναι τα σχέδιά

μας, γιατί ζούμε;

Ερωτήματα που φαίνονται ότι τα έχουμε απαντήσει, παρά τούτα όμως, αν κάνουμε μία κουβέντα ειλικρινή με τον εαυτό μας θα δούμε ότι δεν θα είναι πολύ εύκολες οι απαντήσεις. Θα δούμε ότι πολλά πράγματα μπορεί να είναι μπερδεμένα μέσα μας ότι ίσως και να μην ξέρουμε τι θέλουμε, ίσως και να μην γνωρίζουμε ή να μην έχουμε συζητήσει με ειλικρίνεια με τον εαυτό μας για να δούμε τι πραγματικά είναι αυτό που θα τον κάνει ευτυχισμένο, τι είναι αυτό το οποίο θα γεμίσει τον εαυτό μας. Είναι δυνατόν να γεμίσει τον εαυτό μας η αδικία, είναι δυνατόν να γεμίσει τον εαυτό μας η κατάκριση, είναι δυνατόν να γεμίσει και να δώσει νόημα και ευτυχία στον εαυτό μας το κουτσομπολιό, η συκοφαντία, η ενασχόληση με τους άλλους, πράγματα τα οποία δυστυχώς, είναι μέσα στην καθημερινότητά μας ακόμα και στην πιο καλή οικογένεια, ακόμη και στο πιο όμορφο περιβάλλον; Τι είναι αυτό που θα γεμίσει τη ζωή μας; Οι μικρότητες, οι ζήλιες, ο φθόνος, οι ανταγωνισμοί, η διχόνοια; Τι είναι αυτό το οποίο μπορεί να δώσει περιεχόμενο στη ζωή μας; Τι είναι αυτό που προσδοκάμε; Αξιώματα, εξουσία, δύναμη, υλικά αγαθά, περιουσίες, αναλώσιμα, ρούχα, παπούτσια, αυτοκίνητα, μηχανές, εξοπλισμό; Θα μας γεμίσουν τελικά όλα αυτά; Τι είναι αυτό, το οποίο μπορεί να μας κάνει πραγματικά ευτυχισμένο; Ποια συνάντηση είναι αυτή η οποία μπορεί να γεμίσει την ύπαρξή μας και τη ζωή μας;

Ερωτήματα, τα οποία αν τα θέσουμε κι αν δώσουμε τις απαντήσεις κι αν φιλοσοφήσουμε στη ζωή κι αν ψαχτούμε λίγο περισσότερο μέσα μας θα αποτελέσουν μία μεγάλη ευκαιρία να επαναπλοηγήσουμε τη ζωή μας, να επανανοηματοδοτήσουμε τη ζωή μας και ιδιαίτερα όσοι από εμάς έχουμε ζήσει εμπειρίες και βιώματα και έχουμε δοκιμάσει καταστάσεις και πράγματα είναι ένας λόγος παραπάνω να είμαστε πιο φιλοσοφημένοι γιατί τα παθήματα αυτής της ζωής γίνονται μαθήματα. Μέσα στο διάβα αυτής της ζωής αξιολογείς, βλέπεις ανθρώπους που σε λάτρεψαν και μετέπειτα σε μίσησαν, βλέπεις ανθρώπους που σε ανέβασαν μέχρι τον ουρανό και μετά σε ανέβασαν στο Γολγοθά και σε σταύρωσαν. Βλέπεις απογοητεύσεις, διαψεύσεις, βλέπεις σχεδιασμούς και προγραμματισμούς οι οποίοι ανετράπησαν, βλέπεις απρόοπτες καταστάσεις της ζωής, οι οποίες έφεραν τα πάνω κάτω.

Όλα αυτά δεν πρέπει να τα βλέπουμε με μία διάθεση μιζέριας και απογοήτευσης και απελπισίας. Προς Θεού! Η Υπαπαντή μας ανοίγει ένα μέλλον και μας καλεί να δημιουργήσουμε μία προσδοκία μέσα μας και να ποθήσουμε και εμείς μία συνάντηση. Να ποθήσουμε μία συνάντηση με τον Χριστό, μία ειλικρινής συνάντηση. Η Εκκλησία αυτό κηρύττει μέσα στη ζωή μας. Η Εκκλησία δεν είναι τίποτε άλλο, μας καλεί σε συνάντηση όταν χτυπά η καμπάνα της εκκλησίας, όταν ο ιερέας αναγγέλλει «Εύλογημένη ή βασιλεία του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,», όταν η εκκλησία μας χαρίζει τα Μυστήριά της στη ζωή της τι άλλο

κάνει παρά μας προσκαλεί σε συνάντηση κι αν παρατηρήσουμε δε και την ύπαιθρο και τους μικρότερους οικισμούς το μοναδικό σημείον συνάντησης, που έχει μείνει σχεδόν, είναι ο Ναός. Μας καλεί η Εκκλησία σε συνάντηση.

Άρα η Υπαπαντή, η οποία δίνει περιεχόμενο στη ζωή μας, είναι η συνάντηση με τον άλλον άνθρωπο, η συνάντηση με τον Θεό και με τον άλλον άνθρωπο, αλλά μέσα στο πνεύμα της αγάπης, μέσα στην προοπτική της αγάπης. Τελικά ο πόθος της αγάπης είναι η ωραιότερη συνάντηση, η ωραιότερη Υπαπαντή την οποία μπορεί να ποθήσει ένας άνθρωπος μέσα στη ζωή του και μάλιστα θα άξιζε να θέσουμε μόνοι μας εικονικά ένα δίλημμα. Αν από τη μία μεριά μας έδιναν όλα τα υλικά πράγματα του κόσμου, πλούτη, δόξες, εξουσία, υγεία, δύναμη, κυριαρχία, ισχύ, τα πάντα, υπηρέτες, υπηρέτριες και από την άλλη μεριά μας δίναν μόνο την αγάπη, μόνο την αγάπη και ενδεχομένως χωρίς όλα αυτά. Τι θα επιλέγαμε; Τι θα διαλέγαμε; Από εκεί θα μετρηθεί ποιο περιεχόμενο ζωής είναι, αυτό το οποίο μας αγγίζει. Ποιο περιεχόμενο ζωής είναι αυτό το οποίο μπορεί πραγματικά να γεμίσει την ύπαρξή μας».

Προ της απολύσεως ο Προϊστάμενος της Ενορίας και συνεργάτης του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος Πρωτ. π. Σπυρίδων Προσωπάρης, καλωσόρισε εκ μέρους όλου του πληρώματος της Ενορίας τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για μία ακόμη φορά στο όμορφο χωριό τους.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Αναπληρωτής Δημάρχου Λαμιέων κ. Γεώργιος Ποντίκας, η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Νάγια Φαρδή, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Κυροδήμος, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Σταυρού κ. Βασίλειος Σούλιος, ο Διευθυντής της ΔΕΥΑΛ κ. Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος, ο τ. Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Αποστόλης Καραναστάσης, η Προϊσταμένη Εκπαιδευτικών Θεμάτων της Β/θμιας Εκπαιδύσεως Ν. Φθιώτιδος κ. Αικατερίνη Καλογήρου, ο Διευθυντής του Ραχουτείου Εκκλησιαστικού Γηροκομείου Λαμίας κ. Αθανάσιος Καραμέρης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου